

Nije, naime, Platon uspostavio dušu iz njih kao iz elemenata – pomoću biti, istog, drugog – nego, kako sam rekao, iz nedjeljivog i djeljivog, iz istog i drugog, jer im je dodana bit koja ne imenuje niti počela niti elemente. I neumjesne su one riječi: »da stvar uistinu jest iz počela«, jer tamo Platon ništa <ne govori> o počelima. 5

Također nije svakoj spoznaji pridao: »da se spoznaje slično sličnim«, nego samo nešto takvo o vidu, kad kaže: » Slično padajući na slično, kad je sraslo, uspostavlja se jedno srodno tijelo ravno prema očima, padajući na nešto što mu iznutra pruža otpor a na što ono izvana upada; [346] postavši sličnotrpan sličnošću, čega se dotakne i što njega dotakne, tome predajući kretanje u cijelo tijelo sve do duše, dalo je onaj osjet kojim kažemo da vidimo.« Tim se riječima doista ne kaže da se slično sličnim spoznaje, nego da vatra, iz koje kaže da je učinjeno oko, teče od oka i nailazeći na vanjski predmet, to jest na boju, postaje: »slično sraslo sa sličnim«. No zato se ne spoznaje slično sličnim; ne spoznaje, naime, vatra, za koju se kaže da je zbog svjetla slična vatri ili boji, nego τὰς κινήσεις διαδιδὼν μέχρι τῆς ψυχῆς, »predajući kretanje sve do duše daje onaj osjet kojim kažemo da vidimo.« Izokrenuto je, dakle, i izvrnuto ono što je Aristotel suprotstavio tom mjestu. 10 15 20

INSTITUT
ZA FILOZOFIJU